

Nr 46.

Av herr **Pettersson** i Ersbacken **m. fl.**, om viss ändring i förordningen om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m.

I proposition nr 97 till 1950 års riksdag framlade Kungl. Maj:ts förslag till förordning om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m.

I avsikt att höja ersättningsnivån i äldre skadefall föreslogs i denna proposition, att från och med den 1 juli 1950 tillägg av statsmedel skulle utgå till vissa ersättningstagare enligt olycksfallsförsäkringslagen och åtskilliga andra med denna närbesläktade författningar.

I 5 § Kungl. Maj:ts förslag till förordning i ämnet heter det bl. a.: "Tillägg å sjukpenning eller livränta till den skadade utgives endast om arbetsförmågan blivit nedsatt med minst 30 %, försåvitt ej annat följer av vad i 11 § sägs".

1950 års riksdag antog Kungl. Maj:ts förslag efter förberedande behandling av andra lagutskottet, och bestämmelser i ämnet hava meddelats i förordningen nr 295 i svensk författningssamling av år 1950.

Genom detta beslut erhöilo härav berörda ersättningstagare en välbehövlig förbättring i sina levnadsförhållanden. På grund av de under senaste tiden inträffade våldsamma prisstegringarna å nödvändighetsvaror hava emellertid i många fall även sådana ersättningstagare, vilkas skador medfört en invaliditetsgrad som ej uppgår till 30 %, kommit i ett så prekärt läge, att det synes vara rimligt, att det allmänna träder emellan för att i någon mån förbättra villkoren även för dem. Även dessa personer hava på grund av skador, som de ådragit sig under arbete, fått sina förvärvsmöjligheter nedsatta och böra därför i det läge, som nu inträtt, erhålla någon kompensation för den minskning deras livräntor och understöd undergått till följd av de starkt stegrade levnadskostnaderna.

I varje fall synes det vara motiverat att bevilja här avsedda tillägg å sådana skadade, vilkas arbetsförmåga blivit nedsatt med 20 % eller mera.

På grund av vad ovan anförts få undertecknade föreslå,

att riksdagen måtte för sin del besluta, att bestämmelserna i 5 § 1 stycket förordningen om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m. (SFS nr 295/1950) skola erhålla följande lydelse: "Tillägg å sjukpenning eller livränta till den ska-

dade utgives endast om arbetsförmågan blivit nedsatt med minst 20 procent, försåvitt ej annat följer av vad i 11 § sägs”.

Stockholm den 19 januari 1951.

<i>E. Pettersson,</i> Ersbacken.	<i>Sven J. Vigelsbo.</i>	<i>Gust. K. Hellbacken.</i>
<i>Arvid Hallberg.</i>	<i>Evald Ericsson</i> i Sörsjön.	<i>Rob. L. Jansson,</i> Aspeboda.
<i>Elsa Lindskog.</i>	<i>Olof Hammar.</i>	<i>Erik Östrand.</i>
